

Wiadomości krajowe.

Ze Lwowa. — Najjaśniejszy Pan raczył Józefa Legellego, trzeciego Kommissarza przy Cyркуle Złoczowskim, posunąć na drugiego, Protokolistę zaś Rady przy C. K. Sądzie Szlacheckim Bnkowińskim, Józefa Marossaniego, tudzież Koncypistę przy Galicyjskim Rządzie krajowym, Franciszka Brzozowskięgo, mianować Kommissarzami Cyркуłowymi trzeciej klasy.

Z Wiednia dnia 24go Września. — W Piątek dnia 18go b. m. zaięchał Najjaśniejszy Cesarz Jegomość Pan nasz najmłodszy, w naysympatyczniejszym zdrowiu, do Lincu, gdzie nie zabawiwszy i tylko konie przepręgnęszy, puścił się w dalszą podróż przez Efferding. Jego Cesarzowicowska Mość Arcy-Xiąże Franciszek, w asystencyi C. K. Szambelana i Radcy nadwornego P. Goeroga stanął był w Lincu ięszcze wieczorem pierwey, gdzie przez J. W. Naczelnika Kraia Barona Higenau naysympatyczniej przyjętym i do przygotowanego dlań pomieszkania w pałacu wiejskim zaprowadzonym został. Naysiaśniejszy Arcy-Xiąże zaszczycił potem obecnością Swoią świetnie oświecony teatr, gdzie na wchodzie do łoży Dworskiej powitały go powszechne okrzyki radosne i odgłos tręb i kotłów. Nazaitrż Duchowienstwo i naysęlniejsze Władze cywilne i wojskowe miały zaszczyt przedstawionemi być Jego Cesarzowicowskiej Mci i złożyć Swoie uszanowanie. Naysiaśniejszy Arcy-Xiąże rozmawiał z każdym naysympatyczniej; potem oglądał w Lincu C. K. fabrykę materyi, sukna i kobięrców, tudzież instytut barny, a po południa o godzinie 5tej wyięchał przez Wels do dóbr solnych.

Wiadomości zagraniczne.

Zjednoczone Stany Ameryki północney.

Gazeta Bremska zawiera tersz wypisany doKładnie manifest wygnańców Francuzkich, chcących nad rzekę Trinidad (w Prowincyi Texas) założyć Państwo niepodległe. Manifest ten podpisany ięst od byłęgo Jenerała Francuzkiego Rozola PAllemand, iędnęgo z

tych, którzy za powrótem Bonapartęgo w roku 1815, stanęli nayspierwey pod chorągwie przywłaszczyciela. Pręzwanie tey nowęy osady rozmaicie tłumaczę: W niektórych gazetach zowią ją *Champ d'Asyle* (w Kuryerze Angielskim *Champ d'Asyle*), w innych znowa *Camp d'Asyle*. Gazeta Bremska nazywa ją w swoiem tłumaczeniu tego manifestu, *Champ de l'exil* (polem wygnania) co nawet zgadza się z wyrazami tegoż manifestu następującemi daley w tem samem mieyscu, gdzieśmy go w numerze 147 gazety naszej przerwali, i odKład dalsza jego osnowa ięst taka:

„Nazwisko to przypominające nam niedolę naszą, będzie nam oraz przypominać potrzebę ustalenia naszego losu, przeszczepienia na inne mieysce naszych opiekuńczych bogów domowych (Penates), słowem, potrzebę założenia nowęy Oyczyzny.“

„Ale tak ważnego celu nie dostępiemy inaczej, iak tylko przez wytrwałość w postanowieniach naszych, przez ciągłe natęzenia, przez regularność, pracę i umiarkowanie, przez zamiętowanie porządku i iędnosci; albo zrzec się musimy przedsięwzięcia naszego, albo zaraz w pierwszym zarodzie ięgo okazać mędrość i odwagę; wykonywać owe stowarzyszone z sobą cnoty, które ustalają zgodę, ow to nayspierwszy początek wszystkiego, co ięst pięknem, i które nam tym sposobem przez własny szacunek siebie samego, zapewnią dobrą opinię u drugich.“

„Okolice, na łonie których osiadamy, dostarczą nam rozlicznych źródeł pomocnych, Natura obfituje tu wszędzie w naysympatyczniejsze bogactwa; tyle ięst ryb i zwierzyny, że wszyscy prawie ludzie, których spotykamy, ani nawet o tem myślę, aby szukałi innych żywności; z tem wszystkiem, chociaż się nie zrzęczemy tychże samych korzysci, nie poydzujemy przecież za ich przykładem, nie będziemy prowadzić nięstałego życia myśliwych lub rybaków, przez które obyczaje stają się dziłkami i grubemi, a które człowieka odosobnia, poniżając go na odludka i tłumiąc w piersiach ięgo naturalny pociąg do życia towarzyskiego, tak daley, iż schodzi na istotę iędynie instynktem rządzonę, w której nayszczęśliwsze dary natury zamierają.“

„Człowiek stworzony ięst do pożycia to-

warzyńskiego; tego bezpieczeństwo, tego własny interes, naprowadzała go do tego; w takim stanie pomnożyć może korzyści swoje, przez wzajemną pomoc, przez ćwiczenie swoich władz umysłowych, i wznieść się do zupełnej godności swej istoty, przez udoskonalanie zdolności moralnych.“

„Zjednoczonymi zestawieniem dla wzajemnej pomocy; owoce pracy naszej połączmy z temi, któremi nas hojnie obdarza natura, a ogniewa jedności i zgody, będą z każdym dniem ściślejzemi, przez czucie siły, którey są posadą, i przez przekonanie o korzyściach, które przynoszą. Tak pokonamy przeszkody, które zawiązującym się osadom zawsze na zawadzie stały. — Prawie zawsze nierząd, samolubstwo i niezgoda tamowały ich postępy; nauczeni doświadczeniem, potrafimy unikać tych zgubnych występów.“

„Osada, której celem bydź ma rolnictwo i przemysł, będzie dla obrony swej i utrzymania się, wojowniczą; podzielona będzie na pułki (Kohorty), każdy pułk będzie miał Dowódcę, a tego obowiązkiem będzie utrzymywanie spisu współczłonków i zachowanie porządku. Pojedyncze spisy pułków zebrane będą w ogólną listę a ta oddana będzie Dyrektorowi osady.“ —

„Dla lepszego zabezpieczenia się od wszelkiego napadu, i aby każdy pod opieką wszystkich żył spokojnie, pułki te osadzone będą razem w warownym obwodzie.“

„Okoliczności wymagają, żeby wszystko było wspólnem, abyśmy użycie źródeł pomocnych lepiej zarządzili i na dobro ogólne obrócić zdołali; prace i tych owoce podzielone zostaną pomiędzy pułki.“

„Czas roboty, wypocznienia, różnych ćwiczeń, i pora do iedzenia są oznaczone.“

„Prace publiczne zaczyna się ze świtaniem i trwają cztery godziny, potem od godziny 4tej z południa aż do zachodu słońca, po skończonej robocie iedzą. Ile razy pogoda dozwala obiadają pod otwartem niebem; stoły pułków będą w ten sposób urządzone, aby liczba iedzących przy każdym stole była równa, potrawy będą proste; do żywności zarówno rozdawanych można dodać to, co się upoluje albo złowi; każdy iednakże oddadź ma zwierzonę albo ryby do tego stołu, u którego iada. Zły zwyczaj u wielu ludzi za nadto powszechny, aby zbytkować w wyszukiwaniu potraw, a przez to niewieścić, osłabiać charakter, i na to równie śmieszne iść i wzgardy godne staranie łożyc, na zawsze oddalamy od siebie. Mężowie mający odwagę i siłę patrzy z politowaniem na zniewieściałych Sybarytów, i pyszni są z tąd, że każdego czasu mogą się oprzeć potrzebie. — Sposob życia

dla wszystkich iest równy, a w iedzeniu nie będzie różnicy. Szefowie mają to tylko prawo pierwszeństwa, aby dobrym przykładem przewodniczyli innym; iest to najpiękniejsze prawo, iakiego używać mogą.“

„Godziny wolne między porą pracy ranney i wieczorney, poświęcone będą na zatrudnienia prywatne i na obiady, jeżeli dozwala tego dobro publiczne. Po pracach wieczornych następują ćwiczenia ciała i wojenne; te utrzymają zdrowie, nadają ciała ruchawość, siłę i owe mężkie zaufanie sobie samemu, które towarzyszy odwadze.“

„Szefowie pułków uważać mają szczególniej na tych, którzy celować będą w tych ćwiczeniach, a to, aby przy okoliczności, każdy z nich tam był użyty, gdzie może bydź nayszytniejszym.“

„Dowody poświęcenia się i cnoty, piękne czyny, zasługi położone dla związku, zapisywane będą w księdze do tego przeznaczoney, która będzie pierwszym pomnikiem w rocznikach osady.“

„Co nas naysłabiej przejmie, iest to, iż tylko sama zgoda ułatwić może nayszlachetniejsze przedsięwzięcie, i zapewnić iego skutek; ta zasada niechay kieruje wszystkie myśli nasze, nasze kroki i nasze czynności, niechay bez ustanku ożywia nas duch naysciślejszey i naysłabiejzey zgody! Musiemy zwrócić oczy na obrazy, iakich nam dostarczają dzieje Świata; widzimy tam, iż wszędzie niezgoda była nieszczęściem osob pojedynczych i zgubą Państw, ale też widzimy nawzajem, iak stałość charakteru, cnoty publiczne, i duch porządku i zgody, uwiecznane były skutkami naysłabiejzey i naysłabiejzey. Wstępujemy w ślady owych Spartanów, którzy przez stałość i piękne poświęcenie się dla dobra publicznego, zasługują bydź wzorem w nayszytniejsze czasy — owych trzechset Tebanczyków, którzy niepożytey dostępiłi stawy, przez węzeł przyjaźni który ich iednoczył, i który ich wszystkich utworzył bohaterami — owych nakoniec Rzymian za pięknych czasów Rzeczypospolitey, których nayszytniejszym obowiązkiem, i nayszytniejszą cnotą było dobro Rzymianina; Rzymianin ratujący Rzymianina, odbierał za to wieniec Obywatelski, a ten był pierwszym nad inne, zaszczytniejszym nawet od tego, który przeznaczano mężtwu bohatera, co nayszytniejszy dostał się na mury nieprzyjacielskie, Inb eo w bitwie zdobył chorągiew.“

Przejęci temi prawdami i uczuciami, które wzbudzały, postanowili osadnicy na polu wygnania połączyć się wspólnie, aby żyli iako przyjaciele i bracia, dzieląc wspólnie między siebie prace, zyski i stratę. To braterstwo, będzie pierwszą zasadą Związku powszechnego.“

i przełonywać nas będzie każdego dnia o wartości swojej i dobroczynnych skutkach.“

„Najpiękniejsze prawo do szacunku i do wdzięczności osady, tak w życiu powszechnym, iako i w niebezpieczeństwach publicznych, któreby okazać się mogły, będzie mieć uratowanie życia którego osadnika lub przy czynienie się do utrzymania jego.“

„Czyny takowe zapisywane będą między najzasłużensze w rocznikach osady.“

„Wszystko, przez coby kto godzić mógł na życie osadnika lub zagrozić ie niebezpieczeństwem, uważanem będzie iako napad na osadę; stosownie więc do tego, każda obelga i obraza, równie iak każde wyzwanie, uważane będzie za występek przeciwko Towarzystwu, i surowo karane.“

„Precz od nas, owi burzyciele towarzystwa, z fałszywym mężstwem tylko pogardę wzbudzającym! My chcemy żyć w pokoju i w zgodzie.“

„Oto jest widowiskę, iakie przedstawimy dla Mężów, których sprowadzi do nas ich niedola i nasze zasady. Bronń nasza służyć nam będzie przeciwko tym tylko, którzyby uwiedzeni nienawiścią i niesprawiedliwością zaczęli nas mogli.“

„Okazaliśmy już zasady i dążenie nasze, wyglądawszy z naszego grona ludzi niegodnych znajdowania się w onym. Każdy teraz przekonany jest, iż pośród nas liczymy samych tylko godnych przyjaciół i braci. Gdyby przyszłość, odkryła nam kiedy zaowu niegodnych powszechnego zaufania, występki ich przykładnie ukaranymby został.“

„Ułożony ma być niezwłocznie Kodex dla osady, celem ntrzymania bezpieczeństwa, bronięcia własności, utłumienia niesprawiedliwości, tudzież celem zapewnienia spokojności każdemu prawemu człewiekowi, i położenia kamy złośliwym zamiarom niegodziwego.“

Ameryka Hiszpańska.

W Ameryce uderzała bardzo wiadomość, że Król Hiszpański rozdarował bardzo rozległe a dotychczas ieszcze nie rozdawane włości, a mianowicie w Florydzie wschodniej, Xięciu Alagonowi, a w Florydzie zachodniej, Hrabiemu de Puno y Rastro. Według wiadomości późniejszych wystali pomienieni Magnaci Peñomocników swoich do Florydy, ażeby pomienione włości w posiadłość wzięli, lecz aby ie także zaraz i sprzedali.

Ostatnie wiadomości z Peru donoszą, że skoro do Limy nadeszło doniesienie o klęsce i zagładzeniu wojska Królewskiego w Chili,

Wice-Król zaraz nowych 8 do 9 tysięcy ludzi zaciągnąć rozkazał, ażeby Państwo Peruwiańskie zabezpieczyć od wszelkich napadów.

Hiszpania.

Z Kadyxu dnia 25. Sierpnia. — Przygotowania do wielkiej wyprawy przeznaczonej do Ameryki idą z ponowioną czynnością. Naczelne Dowództwo obeymie Hrabia Abisbal, który tu przybył dnia 23go b. m. Spodziewają się że Wódz ten mieć będzie 10 do 12,000 ludzi pod rozkazami swoimi, tudzież, że mianowany iest Wice-Królem i jeneralnym Kapitanem w Buenos-Ayres. Zdaie się, że ta wyprawa składać się będzie z 4 okrętów liniowych, 6 fregat, kilku brygów i statków działowych, i że ją wygotują około środka miesiąca Listopada. Zapewniają, że Hrabia Abisbal przywiózł z sobą 3 miliony realów, otrzymanych z prywatnego skarbu Królewskiego na opędzenie pierwszych wydatków; względem dalszego zaś dostarczania potrzebnych pieniędzy uczyniono już rozporządzenia. Junta de reemplazos złożona celem dostarczania wszystkich potrzeb do wypraw Amerykańskich, odzyskała wszystkie swe prawa, a Minister przychodów otrzymał rozkaz nie mieszania się więcej w iey działania. Będzie ona bepośrednio wybierać podatki dla iey przeznaczone. Ze wszystkiego widać stałe postanowienie, aby iak naydzielniey popierać wojnę z osadami.

Wielka Brytania.

Stan zdrowia Królowey zdaie się przybierać co dzien charakter niebezpieczniejszy.

Rząd Angielski ponowił znowu rozkazy do dozorców portowych, aby ile możności zapobiegali wynoszeniu się Poddanych Angielskich i wywożeniu potrzeb wojennych do Ameryki południowej. Przecież wyjechał tam bez żadney przeshody Lord Cochrane, którego nowo-zbudowana fregata przez spory czas stała na Tamizie, nabierając publicznie ładunek dla Ameryki południowej. Chee ón, iak słychać, ofiarować usługi swoje powstańcom Chilijskim.

Ministryjalna gazeta Londyńska Sun umieściła pod dniem 31. Sierpnia, że Lady Craven, mając roszczenia do Rządu Pruskiego iako owdowiała Margrabina Ansbachska, wpadła na szczególniejszą myśl, aby włożyć sądowy areszt na ową sumnę, którą złożono w Londynie na zapłacenie drugiej raty pożyczki Pruskiej. Powtórzyły to i inne gazety, a żadna nie zbijała tey wiadomości

Francya.

P. Baudrand Pułkownik i P. Maurin Szef inżynierów Francuzkich wspólnie z wyznaczonymi przez Xięcia Wellingtona Oficerami Angielskimi, oglądają obecnie twierdze, zajęte przez woyska sprzymierzone, ażeby o ich stanie przekonać się przed oddaniem ich Władzom Francuzkim. Podobne oglądanie przedsięwzięte było w miesiącu Listopadzie 1815, gdy pomienione twierdze w skutku traktatu pokoju oddawano w ręce woysk sprzymierzonych.

Ekwipaże Xięcia Richelieu odeszły już do Akwizgranu. Słychać, że między innymi towarzyszyć mu będą PP. de Rayneval i Bourjot Współczłonkowie Ministeryum spraw zagranicznych.

Gazety Paryżkie z dnia 14. Września umieściły smutną wiadomość dla Rodziny Królewskiej. Xiężna Berry rozwiązana została dnia 13. Sierpnia o godzinie 6tej z rana zawczasie, bo w piątym miesiącu brzemienności, i powiła Syna, który żył tylko dwie godziny. Stan zdrowia Xiężney był zresztą zaspokajającym.

Włochy.

Niemiecka gazeta powszechna donosi z Rzymu pod dniem 29. Sierpnia: „Averini, tak nazywa się ów potwór, który rodzinę Cezarisa uwięzioną w Prossedi, wywlócił i zamordował, (obaczyć numer 142 gazety naszej), opuszczony od wszystkich swoich towarzyszy i obawiając się zemsty Cezarisa, stawił się dobrowolnie w Rzymie, gdzie przeciwko niemu process wytożono.

Niemcy.

Według doniesień z Akwizgranu przybyło tam kilka cudzoziemców, którym Polycya rozkazała aby w przeciągu 48 godzin nazad wyiechali.

Z Goettyngi dnia 3. Września. — Kommissarz Królewski, Radca nadworny P. Falke ogłosił dnia wczorajszego wyrok ostateczny Gabinetu Ministeryalnego względem zaburzeń teraz zupełnie uspokojonych. Wyrok ten, w którym surowość połączona jest z mądrością i łagodnością, zawiera co do istoty następujące rozporządzenia; 1) z powodu zaburzeń z dnia 21. Lipca (napadu na dom rzeźniczy) student jeden kraiowiec, skazanym został na wygnanie z szkół, dwóch otrzymało zalecenie oddalenia się na rok jeden, (consilium abeundi), dwunastu skazano na ośmiodniowe więzienie,

wielu zaś uwolniono za złożeniem przysięgi oczyszczającej. Rzeźnik Kriche skazany został na ośmiodniowe więzienie, co drugi dzień o chlebie i wodzie. — 2.) Z powodu zaburzeń z dnia 18. Lipca (targnienia się na woysko) student jeden skazany został na 14 dniowe więzienie, a karę wspomnianego rzeźnika przedłużono jeszcze na dni 8. — Mocą nieogłoszonego jeszcze rozporządzenia oddalono z Goettyngi urzędnika Polycyi, który surowymi środkami mógł być zapobiedz tym zaburzeniom, w samym ich początku. Co zaś głoszą o niektórych mających wyszść organicznych urzędzeniach Uniwersytetu, zasada się na samych tylko domysłach.

„Przez owe wypadki utraciła wprawdzie Goettynga znaczną liczbę studentów, lecz za to zyska wiele na wewnętrznej wartości w umyśle dobrze myślących rodziców. 700 cudzoziemców opuściło Akademię naszą, a 500 kończy swoje nauki, między którymi w początkach letniego kursu było kraiovców 450. — Mocno uderza przykład jednego uczącego się Niemieckiego Xięcia, który niezważając na żadne osławienia i drażnienia, kończy nauki swoje z niezmierną gorliwością i stawia się śmiało każdemu, któryby iakiejkolwiek zsnyności względem niego dopuścić się ważył.“

„Dnia 26go przybito odezwę Królewskiego Gabinetu Ministeryalnego, w której oświadczono, że wszystko, co by się tylko ścigało w najmniejszej rzeczy, do osławienia i uszkodzenia onegoż, nie podług przepisów kanonów akademickich, ale podług powszechnego prawa karzącego sądzonem i karaniem będzie; zwłaszcza że takie czynności przeobdzą granice wykroczeń, pochodzących z lekkomyślności młodzieży, a nabierają postaci godnej karania zbrodni należenia do spisku zagranicznych przeciwko rozporządzeniom, ustawom, i dobru Ojczyzny.“

Kraków.

Z Krakowa d. 20. Września. — Senat Rządzący wolnego Miasta Krakowa i jego Okręgu, okazując nacyzulsze dowody wdzięczności winney gorliwym usiłowaniem JW. Pełnomocników, w rowinięciu Konstytucyi, od trzech Najjaśniejszych Dworów nowej tej wolnego Krain osadzie nadanej, położonymi chcą oraz połączyć ich na zawsze z tym Kraiem związkami szczęścia na tej Konstytucyi opartego, wszystkim trzem dyplomata Obywatelstwa przez ręce JW. Prezesa Senatu dnia 18. b. m. ofiarował.